

Εἰδικοὶ λατροὶ καὶ παιδαγωγοὶ προσελήφθησαν, οἵτινες καθ' ἑκάστην Κυριακὴν δώροις ἔ-
ξετάζουσι τὰς ἔξεις καὶ τὸν δργανισμὸν τῶν παιδίων.

Σχολεῖα ἰδιαίτερα εἰς ἄ χωρίζονται τὰ καθυ-
στεροῦντα τῶν ἀλλων τοιοῦτον εἶναι καὶ τὸ ἐν Γενεύῃ ἴδωμὲν ἐσχάτως ἔνθα δ καθηγητῆς κ. Claparéde καὶ γραμματεὺς τοῦ Συνεδρίου ἐποι-
εῖτο τὰς μελέτας αὐτοῦ εἰς τὰ σχολεῖαν τοῦτο
ζηθεῖσαν τὰ ἀνισόρροπα, τὰ λίαν ἀισθῆτα, τὰ ἀσθε-
νῆ, τὰ ἀνήμονα, καὶ ἐν γένει τὰ ἀδύνατα παι-
δία διὰ τὰ δοτοῖα ἰδίᾳ προσοχὴ δίδεται καὶ τ-
διων πρόγραμμα ἐφαρμόζεται. Τὸ θέμα λοιπὸν
ὅπερ μετὰ ζωηρότητος συνεζητήθη ἐν τῷ συνε-
δρίῳ καὶ εἰς δ παρέστησαν καὶ πλεῖστοι τῶν
κορυφαίων τῶν ἀσκοληθέντων εἰς τὸ ἔογν τοῦτο,
δις δ καθηγητῆς τῆς φυσολογίας εἰς τὸ ἐν Ρώμῃ Πανεπιστήμιον διασημος κ. de Sanctis
(δ τοσοῦτον φανατικὸς εἰς τὴν Γαλλικὴν διε-
λέγετο Ἰταλιστί¹⁾) δ ὀπαδὸς αὐτοῦ κ. Decroly
διστεῖ καὶ εἰσηγητῆς ἐπὶ τοῦ θέματος ὑπῆρξε.
Ο φύλατός μοι κ. Schuytē²⁾, διστεῖ καὶ προή-
δρος εἰπὲ τοῦ θέματος τούτου, ἡ διασύγισασα
πᾶσαν τὴν Ἀγγλίαν, Γερμανίαν καὶ Ἐλλείαν,
καὶ μέλλουσα ἵσως καὶ εἰς τὴν Ἐλλάδα νὰ ἔλθῃ
κ. Hoesch-Ernest³⁾ καὶ φέρουσα μεθ' ἑαυτῆς
πλήη συακευὴν διὰ κρανιοσκοπικὰς καὶ ψυκαὶς
μελέτας, καὶ ἄλλοι. Ιδού τὰ σημεῖα εἰς ἄ δ κ.
Decroly κατέληξε.

1) Ἰνα καταστῇ ὁ φέλιμος ψυχοπαιδαγωγ-
κή τις ταξινόμησις ἀνάγκη νὰ στηρίξηται ἐπὶ
τῶν αἰτίων, ἀτινα δύνανται νὰ καθορίσωσι
τὸ ἀκανόνιστον καὶ τὴν βραδύτητα τοῦ παι-
δός ἐν τῷ σχολεῖῳ:

2) Τὰ αἴτια εἰναι πολλά, ἔξαρτῶντα δὲ ἐκ τοῦ
ἀτόμου καὶ ἐκ τῆς ἐπηρείας τοῦ περιβάλλον-
τος, πολλάκις καὶ ἐκ τοῦ συνδυασμοῦ αὐ-
τῶν. Τὰ αἴτια τὰ ἔξαρτώμενα ἐκ τῆς κατα-
στάσεως τοῦ ἀτόμου δύνανται νὰ διαιρεθῶσιν
εἰς αἴτια ἔξαρτώμενα ἐκ τῆς καταστάσεως τῶν
δργάνων τῆς φυσικῆς ζωῆς καὶ εἰς αἴτια ἔξαρ-
τώμενα ἐκ τῆς καταστάσεως τῶν δργάνων τῆς
ζωῆς τῆς σχετικῆς (selatton).

3) Ἀποτελεῖ ἔξαρτεσιν ἡ εὔρεσις τύπων κα-
θαρῶν, εἰς οὓς τὸ ἀκανόνιστον δὲν προέρχε-
ται ἐξ ἐνὸς καὶ μόνου αἴτιου καὶ ἐν περιπτώσει
καθ' ἀς παρατηρεῖ τις ἐν καὶ μόνον στοιχείον
αἴτιολογικὸν δὲν δύναται τις ἀσφαλῶς νὰ δια-
βεβαιώσῃ ὅτι δὲν ὑπάρχουσι καὶ ἄλλα αἴτια
ἐνοχοποιητικά.

4) Εἶναι ἐπικίνδυνον νὰ εὐχαριστεῖται τις εἰς

1) «Οτε συνήντησα αὐτὸν εἰς τὸ μουσεῖον καὶ ἦκου-
σα διαλεγόμενον αὐτὸν Γαλλιστὶ ἐτόλμησα νὰ τῷ ἀ-
πευθύνω τὴν ἔξης ἐρώτησιν. «Διατέ, κύριε Καθηγητά,
ἄφου τόπον εὐχερῶς ὥμελείτε τὴν Γαλλικὴν γλώσσαν,
δὲν μετεκειούσητε αὐτήν καὶ εἰς τὰς ἀνακοινώσεις σας
ἴνα πάντες ἔννοήσωμεν τὰς δραμάς ίδεας ἢς ἀνέπτυ-
ξατε;» «Διότι ἀκριβῶς καὶ οἱ Γάλλοι συνάδελφοι, τούτο
πράττουσιν δσάκις ἔρχονται εἰς Ἰταλίαν, ὅμιλου-
σιν Γαλλιστὶ, καίτοι μοιστα γνωρίζουσι τὴν Ἰταλικὴν
γλώσσαν».

2) Βλέπε περὶ ταύτης καὶ τῶν ἐργασιῶν τῆς εἰς τὸ
«Δελτίον τῶν Έλληνῶν» ἀριθ. 7—8 μῆνα Νοέμβριον
1909.

τὰς ἐσπευσμένας ἐπιγραφάς (etiquettes) εἶναι
ἄμελής, ἀπρόσεκτος, ψεύστης, ἀστο-
τος καὶ πλ. ἀτινα παρουσιάζουσι συμπτώματα
δευτερευούσης τάξεως καίτοι τόσον φανερά.

3) Διὰ τὰς κυβερνητικὰς ἀνάγκας δύνανται νὰ
καθιερώνηται ταξινόμησιν ἀπαλείψεως ἥν δέον
νὰ θεωρῇ ὡς ἔχουσαν σχετικήν τινα ἀσφάλειαν
καὶ ἀξίαν ὑικήν τῶν περιστάσεων.

Ο προσδοσένων κ. Schuytē καθηγητῆς ἐν
Ἀμβρόσιο προσδέτει ὅτι θὰ ἡτο προτιμότερον
νὰ ταξινομήσῃ τις τοὺς παῖδας τοὺς ἀκανονί-
στους ἢ ἀνισορρόπους εἰς διάδας ὁμογενεῖς.
Προτείνει λοιπὸν δύο μεγάλας διάδας τοὺς
δυναμένους νὰ ἀκολουθήσωσι τὴν εἰς τὸ
σχολεῖον διδασκαλίαν καὶ τοὺς ἱκιστα καταλ-
λήλους. Είτα δ κ. Schuytē ἀναφέρει πῶς αὐτος
ἔταξινόμει μέχρι τοῦδε λαμβάνων τὸ μέσον ἢ τοὺς
μετρίους διηγοσεν ὅλους τοὺς μαθητὰς εἰς με-
τοῖους ὑπὸ τοὺς μετρίους καὶ ὑπὲρ τοὺς μετρίους.
Αφήσας τοὺς ἐν τῷ μέσῳ κειμένους ἡ σχολήθη
μετὰ τῶν εἰς τὰ ἄκρα εὑρισκομένων τοιούτων
ἔξετάζων τὰς φυσικὰς δυνάμεις καὶ τὰς πνευμα-
τικάς. Ή ἔξετασις αὕτη δίδει ἀριστα ἀποτελέ-
σματα. Ως συμπέρασμα προτείνει ταξινόμησιν
ἐπὶ τῆς μεθόδου τῆς συμπεριφορᾶς (ἡ πιοτής,
αὐστηρούτης κτλ.)

(Ἐπειτα τὸ τέλος)

I. ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ

ΞΕΝΟΝ ΠΝΕΥΜΑ

*Ἐρας (πρός ἀδχαιολόγον ἀσοαβωνιζόμενα μὲν ἡλικιω-
μέγρη δεπτοινίδα). — Πότιν εἰῶν εἰνε ἡ μηνοτή σα;*
Ἀρχαιολόγος. — Κατὰ τὰς τελευταίας ἔσεντας 32.

*
Ο σπιτογοικοκύρης. — Τί, πάλιν δὲν μπορεῖτε τὰ
πληρώσετε τὸ νοῖκο τοῦ ἀτελέος;

Τύπλης. — Ουμ πός τὸ παρόν, ἀλλὰ περιμελήτε
κομάτι. Θὰ μποροῦσα ήσω γὰ σᾶς ἔναμα καμίαν
ἄλλην εὐχαριστήσων;

— Καλά, τότε δείχατε μὰ φροὰ τὴ γεηὰ γνωτικὰ
μου.

*
Δικαιολογημένη πλάκη.

Εσείνη. — Άλλη ὅμι! — Ο κλαπεῖς Γκαίνοπερο δέν
ηταν καπέλλο — ἥταν μὰ εἰλότα.

Ο σύζυγός της. — Α! — Ενούμσα διτη ἥταν καπέλλο
ένεκα τῆς μεγάλης τοῦ τιμῆς.

Μειαξὸν δύο μόλις γνωσιμέντων:

— Εγὼ νὰ ιδήτε τί μωσίας βγα γοάρη εἰς τὴν ζωήν
μου.

— Είσθε μετριόφρων.

— Οχι, είμαι στενογράφος τῆς Βούλης.

*
Ποιητής. — Φύλε μου, σ' εὐχαριστῶ ποὺ σὺ τούλαξ-

στον ἐμείνεις ἔως τὸ τέλος τοῦ ἔογνου μου καὶ δὲν ἔφυγες
ἀπὸ τὴν ποώτηρη πολέαν.

Φίλος. — Εἴσοις, τὰ πόδια μου είζακ παγάση.